

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus III. Quæ donatio inter conjuges, constante matrimonio facta, sit
prohibita?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

vit de Testam. in 6. Nam in hac donatione cessant illæ rationes, de quibus supra; & ejus effectus conferitur in tempus, quo conjuges esse desierunt. *L. Tam is. ff. de donat. caus. mort. & §. 1. Instit. de donat.*

1695. Not. 6. in dato textu *c. fin.* expressè fermonem esse de donatione facta inter conjuges, *constante matrimonio*; hinc donatio, ante illud facta, adeo jure subsistit, ut esto eodie nuptiæ subsequerentur, firmitatem haberet *L. Inter 27. ff. b. t.* quia non est facta inter conjuges, sed Sponfos; *inter Sponfos autem facta subsistit. L. Si Sponfus. 5. ff. eod. & L. Sponfus. 14. de Publiciana*; hoc tamen limita, ut non procedat, *si talis donatio consecratur in tempus matrimonii contracti. L. cum hic status §. si Sponfus, & §. fin. ff. b. t. L. quod Sponse. 4. C. de donat. ante nupt.* Sic Gonzalez in *c. fin. b. t. num. 8.* Nam idem est, *rem fieri tempore inhabili, vel prohibito, & conferri ad tempus inhabile, seu prohibitum. L. In tempus. ff. de hered. instit. L. Eum, qui. ff. de Jurisdic. omnium Jud.*

1696. Not. 7. donationem inter conjuges, factam constante matrimonio, de qua in textu *c. fin.* evanescere, si donatarius ante donatorem moriatur, aut à donatario tacitè, vel expressè revocetur, ut patet ex claris verbis *c. fin. relati num. 1692.* Et ideo, si inter conjuges sequatur divortium, donatio prius facta evanescit, nec morte donantis confirmatur; quia tacitè revocata censetur; excipe, nisi ex mutuo consensu, & beneplacito factum esset divortium, aut aliunde constaret, donantem velle, etiam eo casu, donationem valere. Similiter, si donans rem donatam vendat, permutet, leget alteri, aut pignori, vel hypothecæ speciali subiciat, censetur donatio prior, inter conjuges facta, tacitè revocata. *L. cum hic status. §. si maritus. ff. b. t. Sanchez lib. 6. Matrim. D. 15. n. 5.* his præmissis:

ARTICULUS III.

Qua donatio inter conjuges, constante matrimonio facta, sit prohibita?

1697. Extra dubium est, textum rectè intelligi *de donatione simplici, nimirum,*

purè gratuità, & merè liberali. Ea enim sola est donatio propriè ex *num. 1686.* ita Sanchez *lib. 6. hic D. 1. num. 2.* hujus prohibitionis ibidem redditur ratio eadem, quam *num. 1693.* dedi ex Ulpiano. Sed not. quando *L. 3. §. sciendum autem. ff. b. t.* dicitur: *ipso jure, quæ inter virum & uxorem, donationis causâ geruntur, nullius momenti esse, debere intelligi de nullitate non positiva sed privata jura num. 1690.*

Et ideo etiam, quando P. Sanchez *cit. num. 2.* dicit, quòd, cum tali donationi jus resistat, nullam prorsus obligationem civilem, vel naturalem, seu in foro conscientiæ, pariat, si accipiendum est, ut nulla sit obligatio, qua donator obligetur eam, esto vellet, non revocare, sed morte confirmare; vel etiam, quòd donatario præmortuo hæreditas ejus civilis actio contra donatorem competat, aut huic naturalis obligatio eam præstandi; cum donatarius nullum jus firmum habuerit vivo donante; & jus in spe cum ipso extinctum sit.

Hinc sequitur, talem donationem esse quidem validam, sed non ita firmam, ut revocari non possit ante mortem à donatore, vel ut non evanesceret præmortuo donatario. Ceterum hic ejusmodi donum, si non revocetur, licet servat usque ad mortem donantis; cum licet præstolari possit ejus confirmationem, quæ fit obitu donantis.

Quæstio tamen est; an ea prohibitio donationis inter conjuges, intelligatur etiam *de Sponso de presenti, nimirum post matrimonium quidem ratum, sed non consummatum?* Complures affirmant apud Sanchez *cit. D. 1. num. 4.* quia *Sponsi de presenti* non veniunt nomine *conjugum*: Sed ratio prohibitionis multò magis inter eos locum habet, cum omnia nova placeant, & in dies interseat amor, adeo, ut non desint volentes, huic prohibitioni non esse locum, elapso anno post contractum matrimonium. Unde *L. Non sine, Vers. quævis. C. de bonis mater. dicitur, idem jus tenet de uxore, quàm de Sponso arbitratu est.* Et hæc responsio, extenditur ad donationem simplicem, factam ante matrimonium, *cujus effectus collatus sit in tempore contra-*

contracti matrimonii. L. quod Sponsa. 4. C. de donat. ante nupt. deinde etiam ad donationem factam per personam intermediam; L. si Sponsus. 5. §. Generaliter. ff. b. t. quia paria sunt per se, vel per alium facere ut habetur reg. 72. in 6.

1699. Limitatur autem. 1. ut non procedat, si facta est ante matrimonium, nec in tempus contracti matrimonii collata; sic enim non est facta constante matrimonio, quod tamen requiritur, ut talis donatio simplex non sit firma, ex num. 1689.

Limitatur. 2. ut non procedat in simplici donatione, qua donans solum non acquirit, sed quod acquiriturus erat, Uxori liberaliter cedit v. g. hereditatem, vel legatum, quod sibi obventurum erat; quia sic ex tali donatione non efficitur pauperior ex num. 1691.

1700. Limitatur. 3. ut non procedat, si talis donatio simplex, etiam constante matrimonio fiat inter conjuges, qui sunt supremi Principes L. penult. C. b. t. Deinde si Vir Uxori donet ad reficiendas aedes dotales incendio absumptas L. quod si Vir 14. ff. eod.

4. Si Uxor donet Viro, ut aliquam dignitatem, vel honorem consequatur, L. quod adipiscenda. 40. ff. eod. vel etiam causa studiorum, ut vult Layman & alii. Item si donatio fiat in tempus soluti matrimonii per mortem donantis. L. Sed interrim. 11. §. 1. ff. eod.

5. Si vir usufructus dotis non solutæ remittat, de quarum solutione conventum erat L. Vir usufructus. 54. ff. eod. aut donet aliquid annuum, vel menstruum ad eam sustentandam, modò non excedat vires, hoc est, fructus dotis. L. Ex annuo. ff. eod. junct. Glossa.

1701. 6. Si donatio fiat causa religionis, v. g. ad oblationem DEI, vel ad sepulturam. L. Si Sponsus. 5. §. concessa, & §. Proinde. ff. eod. vel si conjuges sibi donent exili causa; ut si Uxor viro in exilium mittendo aliquid donet. Nam eo secuto confirmatur donatio L. Inter 23. ff. eod. vel si alter ex conjugibus utatur servis, vel animalibus alterius, vel gratis habitavit in domo alterius. L. Si vir. 18. ff. eod. vel si res donatæ sint exigui pretii. L. Sed si vir.

Tom. IV.

31. §. Si Vir & L. ex annuo ff. eod. sic colligit ex sensu contrario Barbof. in c. fm. b. t. num. 17. Ex quo colliges, cur in principio dixerim, donationes inter conjuges, regulariter esse prohibitas, exceptis nimirum casibus jam relatis.

ARTICULUS IV.

De donationibus ex causa, factis inter virum, & Uxorem.

De his aliquid dictum est à num. 1700. 1702.

Præter illas autem quæri potest, an valeant donationes inter conjuges, factæ ex quadam pietate, vel commiseratione? Resp. affirmativè, argumento L. 14. ff. b. t. & L. 5. §. 8. Talis donatio foret ad valeditudinem conjugis recuperandam. L. 13. C. de Negot. gest. item ea, de qua num. 1700. & seqq. his præmissis, ut de aliis in specie agamus, sit:

Dubium. 1. an inter conjuges, constante matrimonio, valeant donationes remuneratoriæ? 1703.

Has donationes inter conjuges valere, etiam constante matrimonio, constat ex L. quod mater. 7. §. si Vir. ff. b. t. & ratio est, quia non sunt puræ donationes, sed important onus meriti in donatario; textus autem contrarii loquuntur de puris donationibus. Hinc donationes remuneratoriæ statim valent, nec egent, ut confirmentur morte donantis, ut rectè probat Haunold. tom. 3. de Just. tr. 9. num. 201. Sanchez lib. 4. Consil. moral. c. 3. dub. 38. Not. autem, ut donatio dicatur remuneratoriæ, requiri, juxta Sanchez cit. num. 2. talia esse merita, seu servitia, ad quæ donatarius aliàs non tenebatur; quæ enim debentur, ex necessitate, vel officio, jubente lege, non debent censerî beneficia, quæ exigunt præmium, sive remunerationem. Verùm, etiam DEUS hominibus in remunerationem meritorum, seu obsequiorum, decernit multa, & magna, sibi præstitorum per opera eorum, quæ tamen multiplici titulo illi debentur; imò in quantum explicant bonitatem, potius DEI sunt opera, quàm nostra merita: igitur remuneratio stare potest, esto obsequium aliqua ratione sit debitum, modò non excedat meritum, & de hoc constat;

Hhh 2

præ